

tat, at man vel vilde opføre Forter udenfor Kjøbenhavn og indenfor disse Forter vilde have en indre Befæstningsring, men at man istedetfor de nærværende Bolde valgte en Linie som den nu foreslaaede Demarcationslinie, eller Linien langs Søerne til den indre Forsvarsring. Alle disse meget talrige og meget omfattende Spørgsmaal troer Udvalget ikke for Diebliffet at burde gaae ind paa, eller at det vilde være rigtigt, at Thinget foreløbigen sanctionerede dem, inden Thinget kjendte dem i deres Heelhed, og derfor kan Udvalget ikke slutte sig til det Ændringsforslag, som den hoitærede Krigsminister har stillet.

Krigsministeren: Paa Sagens tidlige Stadium har jeg tilladt mig at erklære, at der fra Krigsbestyrelsens Side Intet er til Ginder for, at Demarcationslinien indrykkes, saaledes som er foreslaaet. Derimod har jeg i Forbindelse hermed tilladt mig at bebude, at jeg agtede til § 2 at stille et Ændringsforslag, hvilket ogsaa er skeet. Førend jeg gaaer over til nærmere at begrunde dette, skal jeg blot med Hensyn til § 1 bemærke, at jeg ikke kan have Noget imod at slutte mig til den af Udvalget gjorte Forandring, hvorved Betegnelsen af Aaen nærmere bestemmes, idet jeg dog maa henstille, om det ikke skulde kunne give Anledning til den Misforstaaelse, at selve Aaen blev en ny Demarcationslinie paa det Stykke fra Stranden til Søen, idet Demarcationslinien ikke vil komme til at gaae imellem Gienkomsten Nr. 71 og 72 paa Vesterbro, men derimod mellem Gien dommene Nr. 76 A. og 76 B. 1. Naar man læser det med Opmærksomhed, er det vel muligt, at ingen Misforstaaelse opstaaer, men ved første Diekast kunde en saadan tænkes, og jeg skal derfor henstille dette til Udvalgets Overveielse. Hvad nu Ændringsforslaget til § 2 angaaer, saa har jeg troet det nødvendigt at tilføie, at der paa det Terrain, der falder mellem den nye Demarcationslinie og Fæstningen, ikke kan tilledes Bygninger opførte, dog saaledes, at de paa Terrainen staaende Bygninger, hvis de skulde afbrænde, igjen vilde kunne opføres saa-

ledes som de vare før Branden, ligesom der ogsaa vil kunne tilstedes Opsørelsen af Sture eller Lythuse, saavel som af Blankeværker eller Stakitter, dog først efter Krigsministeriets Samtykke paa derom indgivnet Andragende. Jeg har troet, at dette var nødvendigt, ikke alene for selve Sagens Realitet, men ogsaa med Hensyn til den Meningsforskjel, som har vilst sig at være tilstede i Opfattelsen af Placaten af 13de October 1824 § 3. Denne Paragraph siger nemlig, efterat det i § 2 først har været sagt, at indenfor den daværende Demarcationslinie maa ikke begyndes paa noget nyt Bygningsarbejde, førend den anordnede Demoleringscommission har gennemseet og approberet Tegningen dertil, at en saadan Approbation kan, forsaavidt Bygningen agtes opført af Bindingsværk, fra Demoleringscommissionen i Almindelighed kun ventes under visse nærmere bestemte Vilkaar. Men, naar sliq Tilladelse i Almindelighed kun kan ventes under visse Vilkaar, saa følger ogsaa deraf, efter Krigsbestyrelsens Formening, at det ikke er sagt, at den overhovedet vil blive givet; med andre Ord, at Krigsministeriet og Demoleringscommissionen maae kunne nægte at give sin Approbation, i hvilket Tilfælde da ingen Bygning vil kunne opføres. Forsaavidt nu en saadan Meningsforskjel ikke var tilstede, vilde det i Realiteten blive det samme, om det forblev ved Bestemmelserne i Udvalgets nye § 5; thi da vilde Krigsbestyrelsen vel have det i sin Haand at nægte Opsørelsen af saadanne Bygninger, som man anseer for uhensigtsmæssige, men, da en saadan Meningsforskjel er tilstede, og det altsaa dog eventualiter vilde blive Gienstand for Domstolenes Afgjørelse, og Domstolenes Afgjørelse kunde gaae Krigsbestyrelsen imod, har jeg troet, at det var bedst strax at komme til en klar Erkjendelse om, hvorledes dette Spørgsmaal skal besvares. Derfor har jeg stillet Ændringsforslaget til § 2 saaledes, at der ingen Tvivl vil kunne være derom, forsaavidt det ærede Thing maatte tiltræde dette Ændringsforslag.